

Til § 17

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 16, stk. 1, 3. pkt. og svarer til arbejdsmiljølovens §§ 21-22.

Arbejdstilsynet skal kunne kræve undersøgelser foretaget både i tilfælde af konkret mistanke vedrørende forholdene i en virksomhed og som led i en mere generel undersøgelse eller løbende kontrol af forholdene i en branche eller lignende. Endvidere vil arbejdstilsynet kunne forlange undersøgelser foretaget i forbindelse med udtalelser og godkendelser i henhold til loven eller bestemmelser fastsat med hjemmel i loven.

Selv om der ikke foreligger krav om undersøgelser fra arbejdstilsynet, skal arbejdsgiveren have pligt til at lade foretage undersøgelser på områder, hvor de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold gør det påkrævet. F.eks. skal der ikke blot foretages undersøgelse af et teknisk hjælpemiddel, før det tages i brug, men der kan også være behov for at foretage undersøgelser efter ændringer af hjælpemidlet eller med visse mellemrum. Undersøgelsespligten gælder alle stadier i arbejdsprocessen, såvel planlægningen og tilrettelæggelsen som udførelsen.

Foreligger der f.eks. en arbejdsulykke, forgiftning eller erhvervs sygdom eller øget fravær blandt de ansatte, vil der ofte være behov for at lade foretage undersøgelser m.v.

Af konkrete eksempler på forhold, der uden at have forårsaget en ulykke kan give anledning til undersøgelser m.v., kan f.eks. nævnes sammenstyrtninger, sprængning af slibeskive, brud på dele af maskiner, stilladser, kraner m.v. samt, for så vidt angår kedler og trykbeholdere, udsivning ved svejsesamling, tæring i materialer eller fejlvisende instrumenter.

Det er arbejdsgiveren, der afholder udgifterne ved de pligtige undersøgelser m.v. efter stk. 1 og 2.

Til §§ 18-20

Bestemmelserne svarer til arbejdsmiljølovens §§ 24-26.

Det afhænger af de konkrete forhold, hvilken personkreds der er dækket af arbejdslederbegrebet i § 18. Der kan f.eks. være tale om ingeniører, driftsledere, værkførere og formænd. Derimod kan mestersvende, akkordholdere, sjakbajser og lignende normalt ikke betragtes som arbejdsledere. Det samme gælder disponenter, laboratoriemestre og lignende betroede funktionærer uden egentlige ledelsesfunktioner.

I forhold til den gældende lovs § 3, stk. 4 og § 6 består den væsentligste ændring i arbejdslederens pligt til efter § 20 at deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 28 sammenholdt med den gældende lovs § 7.

Til §§ 22-23

Bestemmelserne, der er nye, svarer til arbejdsmiljølovens § 27 og § 29 og fastslår den ansattes pligt til at deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed.

Til § 24

Bestemmelsen svarer delvis til den gældende lovs § 18. Ved anvendelsen af stk. 3 forudsættes arbejdstilsynet at tage hensyn til, at leverandørens omkostninger ved de påbudte undersøgelser, prøver eller besigtigelser står i rimeligt forhold til de sikkerheds- og sundhedsmæssige formål, der forfølges. Baggrunden for bestemmelsen er, at leverandøren som den sagkyndige altid bør kunne stå inde for det sikkerhedsmæssige. Af hensyn til vurderingen af den samfundsmæssige betydning af faren ved et teknisk hjælpemiddel er det fundet hensigtsmæssigt at medtage en bestemmelse om leverandørens pligt til at give oplysning om afsættningens størrelse.

Til §§ 25-26

Bestemmelserne svarer til henholdsvis stk. 4 og stk. 3 i den gældende lov og arbejdsmiljølovens §§ 31-32.

Til § 27

Der savnes i dag en mulighed for at pålægge projekterende, rådgivende og tilsynsførende firmaer et ansvar for, at de i deres virksomhed tager hensyn til sikkerhed og sundhed hos dem, der berøres af projektet enten under projektets realisering eller ved arbejde med det færdige produkt (bygning, anlæg, teknisk hjælpemiddel osv.).

Til §§ 28-31

Reglerne om ansvar for leverandører af stoffer og materialer og for bygherrer er nye. De svarer til arbejdsmiljøloven.